

Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca

Maria era o tânără din părțile Egiptului, care n-a cunoscut de la început Adevărul Evangheliei și a trăit un timp în păcate mari.

Într-una din zile, văzând mai mulți oameni care se imbarcau pe o corabie să meargă la Ierusalim pentru sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, a insistat să o ia și pe dânsa. Pe drum, și-a continuat obiceiurile păcătoase, întinându-se pe sine și pe cei împreună cu ea.

În ziua praznicului, s-a străduit să intre și ea în biserică și să se închine Sfintei Cruci, dar o putere nevăzută o împiedica să treacă dincolo de ușă. Sleită de puteri, s-a retras într-un colț în pridvor și se gândea nedumerită de ce i se întâmpla aceasta. Luminată de Dumnezeu, și-a dat seama că din cauza păcatelor ei nu este vrednică să vadă și să se închine Crucii Mântuitorului. Cutremurată, și-a ridicat ochii și a văzut pe perete icoana Maicii Domnului. Cu lacrimi amare a rugat-o pe Născătoarea de Dumnezeu să o ajute și pe ea nevrednica, făgăduind că își va schimba total viața. Întărită în credință și nădejde, după această rugăciune, a încercat din nou să intre în biserică și, de această dată, a reușit fără nicio greutate. S-a închinat cu evlavie și cu căință la Crucea Mântuitorului, după care s-a întors la icoana Maicii Domnului cerând povățuire și ajutor pentru a-și împlini făgăduința. Atunci, a auzit de departe un glas care striga: „De vei trece Iordanul, bună odihnă vei afla!”.

Fiind convinsă că acele cuvinte erau pentru ea, s-a îndreptat spre Iordan. Ajunsă la Mănăstirea Sfântul Ioan Botezătorul, s-a împărtășit cu Sfintele Taine ale Mântuitorului Iisus Hristos, după care a trecut Iordanul și s-a sălășluit în pustie. Aici a petrecut 47 de ani în căință, post și rugăciune, biruind cu ajutorul lui Dumnezeu și al Maicii Domnului patimile ei de mai înainte.

Prin lucrarea lui Dumnezeu, a fost găsită de părintele Zosima, un călugăr desăvârșit (îmbunătățit) care se retrăsese în pustie pentru a se nevoi în perioada Postului Mare. La insistența părintelui, pentru numele lui Hristos, Maria i-a povestit întreaga sa viață, rugându-l să nu o destăinuie nimănui, până după mutarea ei din această lume. Părintele a fost uimit de darurile pe care le primise cuvioasa de la Dumnezeu în urma pocăinței ei adevărate: se ruga înălțată în văzduh, știa pe de rost Psaltirea și alte scrieri din Sfânta Scriptură, deși nu învățase niciodată carte, a trecut râul Iordan pe deasupra, după ce l-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci, și avea darul înaintevererii.

Cunoscându-și dinainte sfârșitul, cuvioasa l-a rugat pe părintele Zosima să vină anul următor, în Joia Mare, la râul Iordan pentru a o spovedi și a o împărtăși cu trupul și Sângele Mântuitorului, fapt care s-a și împlinit. După încă un an, în postul Mare, părintele s-a retras din nou în pustie. Dorind să o mai vadă o dată pe cuvioasa, a căutat-o și i-a găsit trupul neînsuflit la capul cărui se afla o scrisoare în care îl ruga să o îngroape, menționând că a trecut la Domnul în noaptea mântuitoarelor Patimi ale lui

Hristos, după ce s-a împărtășit cu Sfintele Taine.

Aflându-se în întristare pentru că nu avea cu ce să-i sape groapa în acel pământ uscat, părintele a văzut un leu care a săpat mormântul cu ghearele sale.

Lăudând pe Dumnezeu, părintele Zosima s-a întors în mănăstire și a povestit tuturor monahilor viața impresionantă a acestei cuvioase.

De atunci Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca este serbată în Biserica Ortodoxă în fiecare an pe 1 aprilie și în a 5-a duminică din Postul Mare.

Viața Mariei Egipteanca a rămas pentru noi toți un exemplu de adevărată pocăință și îndreptare, văzând, totodată, cât este de mare iubirea de oameni a lui Dumnezeu care niciodată „nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu”.

prof. Irina Buta,
Școala cu clasele I-VIII, nr 4, Suceava

Icoană de Ocna Bejmar, cl. a V-a, Rădăuți